

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 591-1919)

Originalt emne

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Kommunens Malerforretning

Uddrag fra byrådsmødet den 15. januar 1920 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 591-1919)

Indstilling fra Sygehusudvalget om, at den kommunale Maler ansættes i 5. Lønklasse.

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Indstilling:

"Da Forholdene har udviklet sig saaledes, at den Maler, der i sin Tid ansattes til at lede Malerarbejdet ved den ny medicinske Afdeling paa Kommunehospitalet, efterhaanden har faaet sit største Arbejdsfelt udenfor Hospitalerne, skal Sygehusudvalgets Flertal (Niels Jensen og Mousten tillade sig at foreslaa, at nævnte Maler - Lorents Jensen - fra 1. Januar 1920 kommer til at sortere under Stadsarkitekten, og at han ansættes i 5. Lønklasse, 4600-5200 Kr., med Anciennitet fra 1/10. 1919.

Mindretallet (Salling) kan ikke tiltræde ovennævnte Indstilling."

Sagen var derefter behandlet af Lønudvalget, og fra dette forelaa følgende Erklæring:

"Af Lønudvalgets Medlemmer kan J. Chr. Møller og Mikael Johansen ikke tiltræde, at Maler Lorens Jensen ansættes i Lønklasse, hvorimod H P. Christensen og Niels Jensen tiltræder Sygehusudvalgets foranstaaende Indstilling.

M. Brøndum var fraværende ved Sagens Behandling i Lønudvalget."

Mousten forelagde Indstillingen fra Sygehusudvalgets Flertal. Den kommunale Maler havde

nu sit meste Arbejde ved de kommunale. Huse, ved Havnen o. s. v., og derfor var det naturligt, at han kom til at sortere under Stadsarkitekten. Tillige mente Udvalgets Flertal, at det var en fordelagtig Ordning for Kommunen, og det var jo bekendt, at andre større Institutioner som Statsbanerne, Frichs Fabrikker, Sporvejselskabet o. s. v. havde en fast Maler. Men det drejede sig jo om et Principspørgsmaal fra den anden Side, og derfor havde der i Udvalget ikke kunnet blive Enighed om Forslaget

Møller udtalte, at der i Lønudvalget heller ikke var Enighed om Sagen. Det var uheldigt i Øjeblikket at komme med et saadant Forslag, for det var et Strids- eller Principspørgsmaal, og saadanne havde man ikke godt Raad til at komme ind paa nu. Taleren kunde ikke rigtig faa Øje paa Fordelene ved en saadan Ordning. Hvis Sygehusudvalget havde haft Arbejde nok til ham altid, kunde man jo tale derom; men nu var det vel Mening, at han skulde overtage Malerarbejdet i de kommunale Huse, eventuelt ved Hjælp af Svende, saaledes at Malermestrene skulde udelukkes. Det var en uheldig Konkurrence, og det var næppe klogt at stille sig i et saadant Modsætningsforhold til Byens Haandværkere, for naar man nu ansatte en kommunal Maler, kunde det jo ventes, at der senere kom Forslag om Ansættelse af kommunal Murer, Tømrer o. s. v. Ganske vist havde man saadanne Haandværkere ved Belysningsvæsenet, men disse kunde ikke sammenlignes, for der var det et Led i den daglige Drift. Taleren vilde finde det klogt, hvis man udsatte denne Sag, indtil man saa, hvordan Byens økonomiske Forhold kom til at ligge, og vilde derfor henstille til Sygehusudvalgets Formand at tage Sagen tilbage foreløbig

Formanden vilde blot bemærke, at saaledes som Tilbudene nu blev indgivet fra Mestrene, var der i Virkeligheden ingen Konkurrence

Salling havde tidligere i Byraadet fremsat sit Synspunkt angaaende den kommunale Maler og vilde vedblivende fraraade at faa indført kommunal Malerdrift, da det sikkert vilde blive meget dyrt for Kommunen. Overfor Borgmesteren maatte Taleren hævde, at der ved Licitationer var en virkelig Konkurrence; men Haandværkerne havde været nødt til at slutte sig sammen for ikke helt at ødelægge hinanden. Taleren vilde bestemt fraraade at ansætte kommunale Haandværkere.

Vald. Petersen savnede en Udtalelse fra Lønudvalget om, hvilken Lønklasse man vilde foreslaa den kommunale Maler ansat i, og dette var i Virkeligheden det eneste, som Lønudvalget i dette Tilfælde havde at beskæftige sig med. Det andet Spørgsmaal skulde afgøres af Byraadet, og Lønudvalgets Formand skulde ikke agere Overbyraad.

Møller agtede ikke at agere Overbyraad, men mente at have samme Ret til at tale om Principsspørgsmaal som andre Byraadsmedlemmer, selv om han var Medlem af Lønudvalget. Naar en Del af Lønudvalgets Medlemmer overhovedet ikke ønskede nogen kommunal Maler, kunde der selvfølgelig heller ikke blive Enighed om at sætte ham i Lønklasse, ellers vilde Taleren have ment det rigtigst, at han som almindelig Haandværker kom i 6. Lønklasse.

Vald Petersen skulde ikke forsøde at forhindre Fabrikant Møller i at deltage i Diskussionen om Principsspørgsmaal; men Lønudvalget havde ikke andet med denne Sag at gøre end at erklære sig om, hvorvidt Manden skulde sættes i 5 Lønklasse eller ikke. Nu havde Fabrikanten nævnt 6. Lønklasse; men da vedkommende til Tider kunde komme til at beskæftige mange Folk, vilde det vist være det naturligste at sætte ham i 5. Lønklasse.

Mousten var enig med Hr. Møller i, at det vilde være rarest, hvis der kunde blive Enighed om Spørgsmaalet; men det lod sig jo ikke gøre, da det drejede sig om et Principsspørgsmaal. De Herrer fra den anden Side var sikkert klar over, at det kunde betale sig for Kommunen, og Hr. Salling havde i hvert Fald som Medlem af Sygehusudvalget haft Lejlighed til at se, hvilken Fordel Hospitalet havde haft ved denne Ordning. Det var derfor ude i det blaa at tale om at belaste Skatteyderne ved dette Forslag. Men da det altsaa var et Principsspørgsmaal, kunde der jo heller ikke tænkes at blive Enighed derom senere, og der var derfor ingen Grund til at udsætte Sagen.

Christensen oplyste, at naar Lønudvalget ikke havde foreslaaet nogen Lønklasse, laa det jo i, at Medlemmerne ikke kunde blive enige, idet man fra den anden Side overhovedet ikke vilde være med til at ansætte Manden. Men Udvalgets Flertal havde sluttet sig til Sygehusudvalgets Indstilling om at sætte ham i Lønklassen over Haandværkerne, da det var en betroet Stilling. Det var vidst fra den anden Side mere et Principsspørgsmaal end et økonomisk Spørgsmaal. Men i de sidste Par Aar var Priserne skruet saadan op, at Kommunen selv kunde udføre de fleste Arbejder langt billigere, og hvis dette fortsattes, blev man nødt til paa flere Omraader at ansætte kommunale Haandværkere.

Salling var ikke overbevist om, at det var nogen Vinding for Kommunen med den kommunale Maler. Det Hospitalsregnskab, som Hr. Mousten henviste til, var ikke noget Bevis herfor; thi ingen Mennesker kunde heraf se, om det havde været nogen Fordel for Kommunen selv at udføre dette Arbejde, idet der var kommen en hel Del ekstra Arbejde til, som ikke fandtes, da Malermestrene indgav deres Tilbud.

Brøndum syntes, at den Optræden, som Malermestrene havde vist ved deres Licitationer, fuldtud berettigede Byraadet til at foretage dette Skridt, idet de havde forbudt Udvalget at aabne Tilbudene, hvis man ikke i Forvejen vilde forpligte sig til at give Arbejdet til Medlemmer af deres Forening.

Møller vilde vedblivende hævde, at Sygehusudvalgets Formand gjorde Kommunen den største Tjeneste ved at tage Forslaget tilbage.

Brammer indrømmede, at Malermestrene ved flere Lejligheder var optraadt saaledes, at det var forstaaeligt, at et saadant Forslag fremkom. Taleren kunde dog ønske Sagen udsat, fordi det ikke var afgjort, at der vilde blive Arbejde nok for en kommunal Maler i Fremtiden. Der var jo i de sidste Aar bygget meget, Hospital, kommunale Huse o. s. v.; men det blev maaske mindre i Fremtiden, og naar Manden først var ansat, skulde han jo lønnes, enten der var Arbejde til ham eller ej. Tillige kunde der let komme til at mangle Friskhed, Energi og nye Ideer, naar det gik over til fast Ansættelse, selv om Taleren i og for sig ikke tvivlede om, at netop den Mand, som var foreslaaet, vilde vise sig udmærket til Stillingen. Taleren kunde derfor slutte sig til Hr. Møllers Henstilling om foreløbig at udsætte Sagen.

Flertallets Indstilling vedtoges.